

Krigsministeren: Hvis jeg har rigtigt opfattet, hvad den ærede Taler yttrede, var det især Betragtningen om den forvægede Udgift for Statskassen, der gjorde ham betænkelig ved at give sit Samtykke til Udredningen af de saakaldte Foderheste. Biskop er det en Betragtning af stor Vigtighed, og jeg kan ikke nægte, at den dermed forbundne Beføstning er meget betydelig og er større, end jeg havde ventet, at den vilde blive, derved at Prisen for Foder til disse Heste er blevet adskilligt forhøjet. Imidlertid anseer jeg det som en uundgaaelig nødvendig Udgift for Staten, naar den vil fremtidig holdte en Armee, beredt til at rykke i Felten med kort Marsch. Erfaringen har vist, at det Antal Heste, som staaer til Krigsbestyrelsens Disposition ifølge de gjældende Bestemmelser, nemlig Antallet af Stamheste og de ældre Districtsheste, 1728, er utilstrækkeligt til den første Udrustning, og et forøget Antal bliver derfor uundgaaelig nødvendigt, naar man vil være istand til, i kort Tid at rykke i Marken med en tilstrækkelig Styrke. Vigtigheden heraf har ikke tidligere vist sig, fordi Landet i en Række af Aar har levet i Fred, og endnu for fire Aar siden var der vel mange, der vare af den Formening, at Danmark's krigeriske Rolle for Fremtiden vilde indskrænke sig til at stille et Contingent til en eller anden allieret Armee; men af denne Bilsfarelse ere vi nu blevne udryvne, og vi maae for Fremtiden være beredte paa, at have større Kræfter til vor vieblikkelige Raadighed. Jeg troer ikke, at det forlangte Tal af 1728 er for stort til det nævnte Dødsmed; det vil vise sig ved den fremtidige Organisation, om man kan hjælpe sig med et mindre Antal, eller, med andre Ord, om Rigsdagen vil bevillige enten dette Tal eller et noget mindre; dette er forbeholdt til nærmere Overveelse. Den Bestemmelse, som er optagen her i Lovudkastet, er provisorisk og underkastet en nærmere Drøftelse; i den Mellemtid, som vil forløbe, indtil en endelig Bestemmelse derom tages, kunne disse Heste ikke undværes; vel er Landet indtraadt i Fred, men det bør ikke glemmes, at en Deel af Armeen staaer endnu i Hertugdømmet Slesvig, og Muligheden er dog tilstede, at dette Armeecorps, ja, maaskee den hele øvrige Armee kan blive sat igjen paa

Fællsod. Den første Tid efter en sluttet Fred holdes som oftest en større Styrke paa Benene, end naar Freden har været længere, og det er først lidt efter lidt, at man gaaer over til at reducere Armeen til den egentlige Fredsstyrke. Skulde det Armeecorps, som staaer i det Slesvigiske, og maaskee endog hele den øvrige Armee i kort Tid kunne sættes paa Krigsod, bliver det nødvendigt, fremdeles at holde et betydeligt Antal Heste til Regjeringens Raadighed. Vi bør ikke glemme, at en Deel af Kongens Stater i dette Dieblis er besat af fremmede Tropper, som Bevis for, at Kolligheden i Kongens Rige og Lande ikke endnu er ganske gjenoprettet. Under saadanne Omstændigheder vilde Krigsbestyrelsen paadrage sig et stort Ansvar, naar den ikke traf saadanne Foranstaltninger, at Armeen hurtig igjen kunde rykke i Marken. Jeg tør ikke paatage mig det Ansvar, som vilde følge deraf, naar Rigsdagen nægtede det fornødne Antal Heste stillet til Regjeringens Disposition. Jeg maa endnu gjøre opmærksom paa en Omstændighed, hvorfor jeg meget maa fraraade, at det ærede Thing ikke uden meget vigtige Grunde gjør en Forandring i det foreliggende Lovudkast. Det er i sin nærværende Form antaget af Landsthinget, og, dersom det ikke bliver antaget i samme Form af Folkethinget, maa det gaae tilbage til yderligere Behandling af Landsthinget; den Forhaling af 8 Dage, som deraf idetmidste vil følge, er ikke ligegyldig, den vilde foraarsage en betydelig Udgift for Statskassen. Hver Dag, som gaaer hen, inden Loven træder i Kraft, paadrager Statskassen en Udgift af 1500 til 1600 Rbd. Fodringsen af 3500 Heste er ikke alene en meget betydelig Udgift; men hertil kommer, at der holdes inde til Wartning og Røgt af disse Heste 1200 a 1400 Trainesoldater, der ikke kunne hjemmitteres, før Hestene ere afleverede i Districterne. Disse Folk ville, saasnart denne Sag er afgjort, og Hestene ere afleverede, kunne vende hjem til deres sædvanlige Syssler, hvilket, da Foraaret stunder til, er en Betragtning, der ikke er uden Vigtighed. Naar Loven er antagen, vil der endnu hengaae adskillig Tid, inden den kan blive iværksat, overensstemmende med §§ 4 og 5 af Lovforslaget. Det er af stor Vigtig-